

Tots els dies 9

- 47 -

19 de maig de 2018
(Manises. Estacio del metro)

Associacions col·laboradores

Rotul publicitari ceràmic de la fabrica Francisco Lahuerta,
obra de José Gimeno.

Actualment se conserva en el
Museu de Ceràmica de Manises.

(Retrat, treballant en el taller)

José Gimeno Martínez

(Manises 1889 – 1967)

Convencio Valencianista
cvalencianista@gmail.com

JOSÉ GIMENO MARTÍNEZ

(Manises 1889 – 1967)

Naix en la localitat valenciana de Manises, en el si d'una família que fabrica artesanalment peces de ceràmica (escurada). La modestia dels seus orígens no li impedeix accedir als estudis; així, quan conta en només 13 anys, inicia la seua formació acadèmica de dibuixant i pintor en l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles en la capital valenciana, i també la de ceramista en l'Escola Pràctica de Ceràmica de Manises, baix la direcció de Muñoz Dueñas, compatibilitant les pràctiques ajudant en el taller familiar.

A l'edat de 19 anys assumeix la direcció artística de la fàbrica d'escurada de Juan Bautista Cabedo "La Rosa", una de les més prestigioses de Manises. Treballà en posterioritat per a la fàbrica de taulells de Francisco Lahuerta, en la qual realitzà algunes obres que firma, i que encara es conserven: el rotul publicitari de la pròpia fàbrica (actualment en el Museu de Ceràmica de Manises) i un calvari per al Mont Carmel en Palestina.

Retaula ceràmica dedicat a la Mare de Deu dels Desaparats. Exterior de la Basílica. Plaça de Decim Juní Brut. València C.

En 1925, becat per l'Estat, realitza un viatge a París, a l'Exposició Internacional d'Arts Decoratives i Industrials Modernes, i visita diferents museus parisins (Museu Cluny, Manufacture Nationale de Sèvres i el d'Arts Decoratives), en els quals descobreix l'importància històrica de la ceràmica de Manises. A partir d'aquest moment pren la decisió de dedicar-se a la reproducció de peces de la ceràmica tradicional valenciana dels segles XVIII i XIX, lo qual es fa realitat en el moment en que es fa càrrec del taller familiar –en la dècada dels anys 20–. D'allí eixiran peces pròpies de la taulelleria d'aquests segles.

El reconeixement al seu treball arriba prompte i es el destinatari d'importants encàrrecs per a la restauració en edificis notables; es el cas, entre uns altres, del Palau de la Generalitat, a on s'ocuparà dels paviments de la Sala Daurada, com també del del Saló d'Embaixadors en el Palau Comtal de Cocentaina. Es obra seua el sòcol de la capella de

l'Universitat de València i el panel de la Mare de Deu dels Desaparats de la Basílica de València.

També arriben els premis i distincions entre els anys 50 i 60, sent mereixedor, entre uns altres, d'alguns tan destacats com la Medalla d'Or en diverses exposicions nacionals (1943 i 1952), la Primera Medalla en Motecarlo (1953), la Medalla commemorativa de la Fira Mostrari Internacional de València (1963) –event en el que participava regularment–, o el d'Artesa Eixemplar d'Espanya (1966), títol concedit pel Govern. Ya, després de mort, en 1969 la seua localitat li dedicà un monument en l'avinguda més important, una escultura de figura completa, realitzada en bronze per Octavi Vicent, i també un carrer. També la ciutat de València li dedicà una plaça, en el barri de Malilla, en 1970.

El seu obrador, l'empresa La Ceràmica Valenciana, tingue continuïtat, primer en els seus fills, Manuel i Vicente, i actualment en els seus nets, Vicente i Maria José. S'han mantés fidels a la línia d'elaboració de ceràmica artesanal iniciada per Josep Gimeno, millorant inclús alguna de les seues tècniques, adaptant-se, per supòsit, als temps. La diversificació de la producció ha seguit un factor important en el desenvolupament de l'empresa, que produeix taulells destinats a la construcció i decoració de reproduccions de ceràmica popular valenciana, peces de decoració i també de restauració i reposició de materials en obres de rehabilitació o projectes de decoració personalitzada. Destaquen dos importants línies de producció, com són la reedició de socarrats ("socarrat.net") i de col·leccions de disseny ("Sagen Ceramics"). També en esta etapa més actual goja d'importants reconeiximents i distincions, com ara el Premi a la Qualitat i Disseny (1994, 1997 i 2000), el Premi Alfa d'Or (1980, 2000 i 2002) o el Premi NOVA 2006 de la Generalitat Valenciana, entre uns altres.

Monument "Als ceramistes manisers i, en representació seua, a l'artesa D. José Gimeno Martínez", bronze d'Octavi Vicent. Av. Blasco Ibáñez. Manises

J. M. M.